

Det er klart, at det kniber lidt mere med de nye ideer, men der er nogle interessante forslag, som vi også fra radikal side hilser velkommen.

Der er det forslag, som åbenbart ikke helt er på plads endnu, vedrørende en mere direkte debat om finansloven, så man bliver klar over, at finanslovsforslaget faktisk er noget af det, der er samlende for et års arbejde eller i hvert fald for et halvt års arbejde i Folketinget og for det, der sker efterfølgende i relation til lovgivningsinitiativer.

Der er nogle gode intentioner om temamøder og mulighed for, at de internationale delegationer, som Folketinget sender ud, kan tage initiativ til debatter i salen. Alt det hilser vi i høj grad velkommen. Men der mangler selvfølgelig endnu samling om det, man kunne kalde et mere åbent Folketing. Vi ser fra radikal side meget gerne, at man tager nogle initiativer – og vi skal formentlig igennem en forsøgsvirksomhed – som sikrer, at der bliver nemmere og mere direkte adgang til at forstå og følge med i, hvad Folketinget laver, uden at det spolerer det arbejde, som i sidste ende er Folketingets eksistensberettigelse.

Den balancegang er ikke altid nem, men vi bidrager meget gerne til, at man får startet en forsøgsvirksomhed på det område, og foreløbig kan vi i hvert fald støtte det beslutningsforslag, der her foreligger.

Kirsten Jacobsen (FP):

Folketingets forretningsorden er den nødvendige færdselslov, som gør, at dette hus kan fungere på en ordentlig måde. Derfor er det måske heller ikke så overraskende, at det forslag, som her er lagt frem for os, ikke indeholder de store og revolutionerende nyheder.

Det tager tid at forandre det her hus, men når man har været her i nogle år, bliver man mindre utålmodig, end når man kommer ind og synes, at det hele skal laves om.

I det store og hele er det sådan, at de småforbedringer, moderniseringer og effektiviseringer, der er indeholdt i forslaget, finder vi positive i Fremskridtspartiet, og dem har vi ikke nogen problemer med at støtte.

Vi ser da også et par enkelte nyskabelser, som vi er overordentlig glade for. Fremskridtspartiet ser meget frem til, at finansloven får en større plads i debatten herinde, og at Folketinget også signalerer udadtil, at det er en væsentlig del af Folketingets arbejde, at den får sin egen første behandling.

Vi havde i Fremskridtspartiet gerne set, at det var sket tidligere, og vi kan jo se under udvalgsarbejdet, om det skulle kunne nås. Det skal i hvert fald ikke skorte på velvilje fra vores side.

Vi har også noteret os, at man foreslår sammenlægning af nogle udvalg, og i det omfang, det er fornuftigt, vil vi også gerne støtte det. Men jeg synes, at man under udvalgsarbejdet måske skulle til at undersøge, om det er hensigtsmæssigt specielt for Miljø- og Energiudvalget, som efter det, jeg har fået fortalt, vistnok er et udvalg med enorme dagsordener, eller om man så får et udvalg, hvor arbejdsmængden simpelt hen bliver for voldsom.

Til gengæld kunne vi måske have ønsket, at man havde overvejet at sammenlægge Socialudvalget og Sundhedsudvalget, eller at man havde overvejet at lægge Indfødsretsudvalget ind under Retsudvalget. Men det er nogle synspunkter, som vi vil fremføre under udvalgsarbejdet.

De korte forespørgsler er vi også positivt stemt over for. Vi håber på, at det giver en mere livlig debat, som gør, at vi på en mere naturlig måde kan få tag i de almindelige vælgere og få dem gjort opmærksom på, at det er et levende parlament, hvor meninger, ord og holdninger brydes, og hvor man ikke bare støver rundt i nogle udvalgsværelser.

Det bringer mig over til de åbne udvalgsmøder. Jeg er helt enig med fru Margrete Auken i, at det skulle vi have gjort noget mere ved. Det lille forsøg, der ligger her, synes vi ikke er nok, og de, der er så bange for, at man skal agere i forhold til pressen, har i hvert fald ikke været medlemmer af Stavadudvalget og deltaget i det meget tunge arbejde, som foregik dér, for så vil de have set, at sådan agerede Folketinget ikke. Det var sig sit ansvar bevidst, og det gik fuldstændig gnidningsløst.

Vi ville også gerne have haft statsministerens spørgetime, og vi er såmænd ikke så bange for, at man skulle have håndteret det mindre kvalificeret her i Danmark end i andre lande. Det kan vi også tale om i udvalget.

Jeg ville såmænd ønske, vil jeg sige til fru Margrete Auken, at jeg kunne have tilsluttet mig ønsket om at ændre tiltaleformen. Det er jeg faktisk en gang kommet til at gøre i Folketingets Præsidium. Det fik jeg ikke meget ud af, for på næste møde måtte jeg på min gruppes vegne pænt trække i land. Man ønskede at bibeholde den tiltaleform, man har, og derfor er jeg også nødt til at sige til fru Margrete Auken – og nu